

2015/0000(INI)

24.9.2015

STANOVISKO

Výboru pro zaměstnanost a sociální věci

pro Hospodářský a měnový výbor

k Evropskému semestru pro koordinaci hospodářských politik: provádění
priorit na rok 2015
(2015/0000(INI))

Navrhovatel(*): Sergio Gutiérrez Prieto

(*) Postup s přidruženými výbory – článek 54 jednacího řádu

PA_NonLeg

NÁVRHY

Výbor pro zaměstnanost a sociální věci vyzývá Hospodářský a měnový výbor jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. konstatuje, že v mnoha členských státech přetrvávají velké deficity, zatímco v jiných se hromadí přebytky běžného účtu, a že je nutné vyvinout a koordinovat programy fiskální odpovědnosti, které tyto rozdíly zohlední a budou slučitelné s tvorbou důstojných pracovních míst, což povede ke kvalitní zaměstnanosti, hospodářskému růstu a následně k udržitelnému sociálnímu státu pro budoucí generace; vyzývá Komisi, která již obdržela návrhy vnitrostátních rozpočtů na rok 2016, aby v rámci fiskální politiky stanovené v Paktu o stabilitě a růstu plně využila jeho stávající pružnosti¹, aby případně stanovila pružný postup fiskální odpovědnosti na vnitrostátní úrovni, který bude lépe odrážet cyklické situace v jednotlivých členských státech a který umožní přijímání sociálně odpovědných a hospodářsky efektivních politik zaměřených na tvorbu důstojných pracovních míst, což povede ke kvalitní zaměstnanosti a sociálním investicím do kvalitních služeb;
2. zastává názor, že zatímco členské státy s vysokými schodky či mírou zadlužení musí pokračovat ve svém úsilí o dosažení fiskální udržitelnosti, členské státy s fiskálním prostorem by měly tento prostor využít k oživení domácí poptávky a podnícení investic příznivých pro růst;
3. vyjadřuje politování nad tím, že se všeobecně neodkazuje na cíle strategie Evropa 2020 v oblasti zaměstnanosti a inteligentního a udržitelného růstu; zdůrazňuje, že na sociální politiky a politiky v oblasti zaměstnanosti by se nemělo nahlížet pouze z hlediska nákladů, ale rovněž z hlediska dlouhodobých přínosů; vyzývá proto k začlenění příslušných sociálních a environmentálních cílů do nového hodnotícího rámce s cílem zajistit, že doporučení pro jednotlivé země budou předkládána všem zemím, které nedosahují pokroku v oblasti snižování chudoby, tvorby důstojných pracovních míst, předcházení předčasnému ukončování školní docházky, podpory celoživotního vzdělávání, účinnosti zdrojů a předcházení změně klimatu;
4. požaduje, aby do doporučení pro jednotlivé země bylo začleněno doporučení Komise² o preventivních reorganizacích podniků ohrožených platební neschopností a prominutí dluhů podnikatelským subjektům v úpadku, ať se jedná o fyzické či právnické osoby, s cílem dát podnikům druhou šanci; rovněž Komisi vyzývá, aby přezkoumala možnost rozšíření takových programů na rodiny ohrožené soudním vystěhováním s cílem zajistit větší sociální soudržnost omezením rizika bezdomovectví; zdůrazňuje, že ačkoli se finanční nouze domácností zmírnila, je stále nad úroveň předchozího desetiletí a podle Komise zůstává velká mezera mezi úrovní finanční tísně nízkopříjmových domácností a domácností ve vyšším příjmovém kvartilu³;
5. konstatuje, že ačkoli schodky byly v mnoha zemích sníženy, tento proces měl v Unii také za následek výrazné snížení veřejných investic; vítá tedy posílení evropské investiční

¹ COM(2015)0012, „Optimální využití flexibility v rámci současných pravidel paktu o stabilitě a růstu“.

² Doporučení ze dne 12. března 2014 o novém přístupu k neúspěchu v podnikání a platební neschopnosti.

³ Čtvrtletní přehled o zaměstnanosti a sociální situaci v EU, červen 2015.

politiky zaměřené na oživení růstu a tvorbu pracovních míst a vyzývá k vyvinutí dalšího úsilí k zajištění financování reálné ekonomiky; je toho názoru, že hlavními cíli projektů, které získávají podporu z EFSE, by měla být tvorba důstojných pracovních míst vedoucích ke kvalitní zaměstnanosti a dosahování sociální, hospodářské a územní soudržnosti; je přesvědčen, že je třeba přijmout silnější opatření v reakci na výzvu Parlamentu¹, aby byly prosazovány nejen ty sociální investice, které přináší finanční zisk, ale rovněž ty, jejichž cílem je prosazovat pozitivní sociální dopad a snižování nerovnosti, a to mimo jiné prostřednictvím zlepšování veřejných služeb a podpory tvorby pracovních míst pro znevýhodněné kategorie osob; v tomto ohledu zdůrazňuje, že je nutné, aby byly posíleny regulační nástroje Komise (jako jsou posouzení dopadů či hodnocení apod.) a docházelo ke kontrolám a monitorování tam, kde se investice uskutečňují;

6. zdůrazňuje, že přestože jsou malé a střední podniky hlavními tvůrci pracovních míst v Unii, i nadále čelí těžkostem, jako je přístup k úvěrům, zbytečná administrativní zátěž a byrokracie, které brání jejich růstu a udržitelnosti a oslabují jejich potenciál, pokud jde o tvorbu pracovních míst; bere na vědomí iniciativu Komise zaměřenou na modernizaci regulačního a správního prostředí s cílem zlepšit investiční klima a podmínky pro malé a střední podniky a podporuje doporučení, která povedou ke zlepšením a zároveň budou dodržovat sociální a pracovněprávní normy; zdůrazňuje význam investic do rozvoje inovativních zdrojů financování, jako jsou crowdfunding a mikroúvěry, a investic zaměřených na podporu rozvoje malých a středních podniků, mikropodniků, inovativních začínajících podniků a podniků podporujících například zelená pracovní místa;
7. připomíná, že regiony, které jsou výrazně a trvale znevýhodněny přírodními nebo demografickými podmínkami, mají často vyšší míru nezaměstnanosti a dosahují nižšího hospodářského růstu; je proto toho názoru, že potřebují investice, které jim pomohou zlepšit růstový potenciál a přitáhnou zájemce o život v těchto oblastech, aby byla zajištěna jejich udržitelnost;
8. bere na vědomí doporučení o potřebě přistoupit k novým reformám trhu práce a vyzývá k tomu, aby při byla provádění těchto reforem zaručena sociální ochrana a sociální dialog (v souladu s vnitrostátními postupy) a zajištěn politický konsensus, který je pro udržitelnost a účinnost těchto reforem nezbytný; domnívá se, reformy trhu práce by měly zajistit potřebnou rovnováhu mezi flexibilitou a zabezpečením pro zaměstnance i zaměstnavatele a neměly by vést například k vyloučení pracovníků z kolektivního vyjednávání, k nižším mírám produktivity nebo nižším úrovním zaměstnanosti; vyzývá k ambiciózním reformám trhu práce v těch členských státech, kde jsou stále ještě potřebné, s využitím toho, že jsme nyní dosáhli bodu obratu v hospodářském cyklu; tyto reformy by měly vést k omezení roztržitého trhu, podnícení tvorby pracovních míst, ke snížení nejistoty a chudoby s cílem zvýšit produktivitu a konkurenceschopnost našeho hospodářství a zároveň prostřednictvím investic do lidského kapitálu zajistit více pracovních míst a důstojné mzdy; zdůrazňuje, že pro vytvoření udržitelného trhu práce jsou důležité i další strukturální reformy, jako je reindustrializace;
9. vyzývá Komisi k zajištění toho, aby její politické pokyny v oblasti reforem trhu práce měly mimo jiné za cíl snížení segmentace, zajištění lepšího předvídaní potřeby pracovních sil a přizpůsobování kvalifikací podle pracovních míst, rostoucí začleňování ohrožených skupin, snižování chudoby pracujících, podporu rovnosti mezi muži a ženami, posílení

¹ Usnesení ze dne 11. března 2015 (přijaté texty, P8_TA(2015)0068, body 10 a 18.

práv zaměstnanců s neobvyklými smlouvami a poskytování větší sociální ochrany osobám samostatně výdělečně činným;

10. vítá snížení míry nezaměstnanosti v Unii; zdůrazňuje však, že úrovně nezaměstnanosti jsou i nadále vysoké, a žádá členské státy, aby zaujaly celostnější přístup k provádění účinných, aktivních politik na trhu práce zaměřených jak na zaměstnatelnost uchazečů o práci, tak na inkluzivnější trh práce, včetně dodatečných podpůrných opatření jak pro uchazeče o práci, tak pro zaměstnavatele. zdůrazňuje, že v rámci řešení dlouhodobé nezaměstnanosti je třeba se zaměřit na problémy nesouladu mezi nabízenými a požadovanými dovednostmi a zastarávání kvalifikace, a domnívá se, že je nezbytná lepší koordinace těchto politik na vnitrostátní i evropské úrovni; volá po větším počtu důraznějších opatření na podporu a další rozvoj účinného odborného vzdělávání a přípravy, spolupráce mezi vzdělávacími institucemi, podniky, organizacemi zaměstnavatelů a dalšími příslušnými zúčastněnými stranami a zdůrazňuje, že je třeba zvyšovat účinnost veřejných i soukromých služeb v oblasti zaměstnanosti s cílem řešit nesoulad mezi nabízenými a požadovanými dovednostmi na trhu a usnadnit hledání práce v Unii;
11. připomíná dobře známý problém, že v některých členských státech chybí strukturální reformy nebo jsou tyto reformy příliš pomalé, a domnívá se proto, že by Komise měla v rámci svých cílů v evropském semestru intenzivněji vyhodnocovat škody pro střednědobou tvorbu pracovních míst, které vznikají v důsledku nedostatečné odpovědnosti některých členských států, pokud jde o provádění strukturálních reforem;
12. uznává, že stanovení minimálních mezd je v pravomoci členských států, což musí být v souladu se zásadou subsidiarity respektováno;
13. poukazuje na to, že Mezinárodní měnový fond (MMF) a Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD) varovaly před sociálními (chudobou pracujících) a hospodářskými problémy (utlumením vnitřní poptávky) způsobenými snižováními mezd, k němuž v posledních letech dochází; v této souvislosti zdůrazňuje, že přiměřená mzdová politika je pro zachování vnitřní poptávky klíčová, a že nárůst mezd by měl tudíž být lépe přizpůsoben změnám v produktivitě; trvá na tom, že je nutné zmínit význam zvyšování mezd, zejména v těch zemích, kde je výše mezd pod hranicí chudoby, aniž by však byla dotčena zásada subsidiarity; připomíná, že výše minimálních mezd se v jednotlivých členských státech zásadně liší, a opakuje svou žádost o provedení studie¹ na toto téma, včetně analýzy rozdílů v kupní síle mezi jednotlivými členskými státy; vybízí členské státy, aby stanovily minimální mzdy v souladu s vnitrostátními právními předpisy a postupy a zvážily jejich vliv na chudobu pracujících, příjmy domácností, celkovou poptávku a tvorbu pracovních míst;
14. konstatuje, že některé reformy trhu práce zavedly nové typy smluv, z nichž některé podle Komise zvýšily nejistotu na trzích práce, protože v mnoha případech vyžadují nespravedlivou flexibilitu od mladších generací; se znepokojením bere na vědomí údaje z některých členských států, v nichž bylo 90 % nových smluv uzavřeno na dobu určitou, což se dotýká zejména mladých lidí a žen, a podle OECD² se jedná o jednu z přímých

¹ Usnesení ze dne 11. března 2015 (přijaté texty, P8_TA(2015)0068, bod 46.

² Zpráva OECD „In it together: Why less inequality benefits all“ (Jsme v tom společně – proč je menší nerovnost lepší pro všechny), 21. května 2015.

příčin zvyšující se nerovnosti, přestože v některých případech jsou tyto pracovní podmínky zaměstnanci konkrétně vyžadovány s cílem dosáhnout lepší rovnováhy mezi pracovním a osobním životem nebo dodatečných výdělků; vyzývá členské státy k dosažení součinnosti mezi vnitrostátními politikami a evropskou politikou soudržnosti s cílem posílit jejich dopad na tyto prioritní skupiny; je znepokojen zejména nárůstem smluv bez stanovení pracovní doby; domnívá se, že všechny typy smluvních ujednání by měly pracovníkům poskytovat přístup k základnímu souboru práv a přiměřené sociální ochraně;

15. vyzývá Komisi a členské státy, aby vzaly na vědomí zprávu MMF o příčinách a důsledcích nerovnosti¹, v níž se uvádí, že rostoucí rozdíly ve mzdách mají negativní dopad na růst a potenciál pro vytváření pracovních míst; požaduje zvýšené úsilí o přesunutí daňové zátěže z práce na jiné zdroje, účinná opatření v oblasti zdanění práce a spravedlivější trhy práce, které by zajišťovaly volný pohyb pracovníků po Evropě, a politiky přerozdělování, jež by zohledňovaly specifickou situaci každého členského státu s cílem zvýšit ekonomický růst, konkurenceschopnost a produktivitu a usnadnit a posílit hospodářskou a sociální konvergenci;
16. bere na vědomí, že vysoká míra dlouhodobé nezaměstnanosti v Unii, zejména v některých členských státech, vede ke zvyšování počtu pracovníků, kteří ztrácejí nárok na dávky ještě před tím, než najdou nové pracovní místo; konstatuje, že několik členských států omezilo přístup k těmto dávkám nebo snížilo jejich výši či dobu, během níž existuje nárok na jejich vyplacení; vyzývá členské státy, aby v rámci svých kompetencí zachovávaly rovnováhu mezi přiměřenou sociální ochranou a adekvátními pobídkami k aktivnímu hledání pracovního místa, v jejichž rámci by lidem hledajícím práci byla poskytována individualizovaná podpora bez represivních opatření, která omezují sociální práva; vyzývá členské státy, aby přijaly silná aktivační opatření s cílem dosáhnout účinnějších výsledků; uznává, že lepší politika zaměstnanosti a sociální ochrany s cílem poskytovat lidem aktivní podporu a ochranu patří ke klíčovým prvkům udržitelného hospodářského růstu; požaduje vypracování konkrétní studie o těchto pobídkách na úrovni EU a vyzývá členské státy, aby v souladu s vnitrostátními postupy zavedly systémy minimálního příjmu s cílem předejít územní koncentraci sociálního vyloučení a zaručit domácnostem minimální příjmy;
17. vítá snižování míry nezaměstnanosti mladých lidí, poukazuje však na to, že její výše je v mnoha členských státech a regionech stále alarmující a není nezbytně založena na čistém počtu nově vytvořených pracovních míst; zdůrazňuje, že se prohloubil i problém nejistoty pracovních míst a podzaměstnanosti a že v roce 2014 pracovalo 43 % mladých lidí na dočasnou smlouvu a 32 % na částečný úvazek; vítá rozhodnutí Komise uvolnit 1 mld. EUR jako zálohu na financování systému záruk pro mladé lidi; vyzývá členské státy, aby rychle a účinně využily veškeré dostupné prostředky k provádění Iniciativy pro zlepšení zaměstnanosti mladých lidí a dodržovaly přitom minimální standardy kvality; dále vyzývá k tomu, aby tyto finanční prostředky byly pečlivě a průběžně monitorovány k zajištění toho, aby mladým lidem pomáhaly k dlouhodobému zapojení na trhu práce; vyzývá členské státy, aby podporovaly výuku jazyků a usnadňovaly mobilitu prostřednictvím programů jako ERASMUS+ nebo ERASMUS pro mladé podnikatele a aby se také zapojovaly do sítě pro zaměstnanost EURES; zdůrazňuje rovněž význam

¹ Zpráva MMF „Causes and Consequences of Income Inequality: A Global Perspective“ (Příčiny a důsledky rozdílů ve mzdách. Globální perspektiva), červen 2015

propagace a podpory učňovského školství jakožto prostředku, díky němuž mladí lidé získají profesní kvalifikace, jež jim usnadní vstup na trh práce;

18. konstatuje, že doposud existují významné rozdíly mezi jednotlivými členskými státy, pokud jde o úspěšnost při zavádění záruky pro mladé lidi a Iniciativy pro zlepšení zaměstnanosti mladých lidí ; konstatuje, že podle odhadů Mezinárodní organizace práce by vyřešení otázky nezaměstnanosti mladých lidí v Unii vyžadovalo částku ve výši 21 miliard EUR a že současný finanční příslib Komise je naprosto nedostačující a je nutné jej navýšit na dostatečnou úroveň; vyzývá Komisi, aby při navrhování minimálních norem a osvědčených postupů pro zavádění záruk pro mladé lidi spolupracovala s členskými státy a organizacemi zastupujícími mládež;
19. vyzývá Komisi a členské státy, aby posílily svou snahu o řešení sociálního a mzdového dumpingu v Unii, jelikož výrazně poškozuje dotčené pracovníky i systémy sociální ochrany členských států; vyzývá rovněž k tomu, aby do těchto snah byli na všech úrovních zapojeni sociální partneři;
20. zdůrazňuje skutečnost, že nejistota pracovního místa nepříznivě ovlivňuje rozhodování mladých lidí o tom, zda budou mít děti, což negativně ovlivňuje demografický vývoj členských států;
21. připomíná, že je nutné řešit otázku nehlášené práce, která poškozuje hospodářství EU a vede k nekalé soutěži a narušení trhu a má za následek rostoucí nedostatek sociální a pracovněprávní ochrany pracovníků; vyzývá proto k tomu, aby rychle vstoupila v platnost evropská platforma pro boj proti nehlášené práci;
22. domnívá se, že doporučení v tomto roce se téměř výhradně zaměřovala na trh práce, a nikoli na problémy vzniklé omezením služeb nebo kvality služeb pro potřebné; připomíná nutnost investic v oblasti včasného zásahu a prevence a dostupných a inkluzivních služeb vysoké kvality včetně vzdělávání od raného věku, podpory rodinám a komunitám, sociálních služeb a zdravotní péče; zdůrazňuje, že zvýšená poptávka po službách by rovněž mohla vést k významné tvorbě pracovních míst v sociálním odvětví, pokud bude efektivně řízena, a že odvětví zdravotní a sociální péče představují klíčové oblasti pro investice ve snaze dosáhnout udržitelného hospodářství; vyzývá Komisi, aby v rámci strategie Evropa 2020 podávala zprávy o tom, jakého pokroku bylo dosaženo při rozvíjení iniciativ zaměřených na investice do zdravotnictví a sociální péče s ohledem na kvalitu pracovních míst;
23. zdůrazňuje skutečnost, že podle zprávy MMF¹ byla v posledních letech v některých členských státech oslabena progresivita daňových systémů, což přispělo k nárůstu nerovnosti; zastává názor, že daněmi jsou mnohem více zatíženi pracovníci s nízkými příjmy a malé a střední podniky s vyššími skutečnými daňovými sazbami; uznává, že zatímco zdanění spadá do pravomocí členských států, progresivní daňové systémy pomáhají zmírňovat nejhorší dopady hospodářských krizí, a domnívá se, že je důležité snížit zdanění práce a podniků s cílem zvýšit poptávku a vytvářet pracovní místa a zároveň zajišťovat dostatečné financování systémů sociální ochrany; zdůrazňuje, že je nutné řešit daňové podvody a daňové úniky v rámci jednotlivých členských států i mezi

¹ Zpráva MMF „Causes and Consequences of Income Inequality: A Global Perspective“ (Příčiny a důsledky rozdílů ve mzdách. Globální perspektiva), červen 2015

nimi;

24. vyzývá Komisi, aby členským státům poskytovala vodítka, pokud jde o řešení nízkého zapojení žen na trhu práce, a to prostřednictvím řešení segregace na trhu práce, rozdílů v odměňování mezi ženami a muži a nerovného rozdělení pečovatelských povinností; zdůrazňuje, že je zapotřebí širší náhled na rovnost pohlaví, jenž by se nezaměřoval jen na míru zaměstnanosti;
25. bere na vědomí potenciální hodnotu evropských automatických stabilizátorů; konstatuje, že Komise do doporučení pro jednotlivé země nezahrnula význam zachování silných automatických stabilizátorů v členských státech v návaznosti na své sdělení o posílení sociálního rozměru hospodářské a měnové unie, jak to požadoval Parlament¹, a to i přes jejich významnou úlohu pro zachování sociální soudržnosti a oživení vnitřní poptávky a hospodářského růstu; vyzývá Komisi, aby s cílem umožnit účinnější analýzu a povzbudit ke stanovení osvědčených postupů a k jejich výměně mezi členskými státy vypracovala podrobný přehled rozhodnutí jednotlivých členských států v různých oblastech politik a jejich odpovídajících výsledků;
26. zdůrazňuje, že sociální ekonomika zaměstnává více než 14 milionů osob, což je přibližně 6,5 % pracovníků Unie; vyjadřuje politování nad tím, že podniky sociální ekonomiky, jež představují 10 % evropských podniků – zejména se jedná o malé a střední podniky a o mikropodniky – narážejí na ještě více obtíží než tradiční podniky, pokud jde o získávání veřejného nebo soukromého financování; zdůrazňuje, že je třeba tyto podniky více podporovat, například tím, že jim bude umožněn přístup k různým formám financování, jako jsou evropské fondy, mikroúvěry a crowdfunding, a že získají lepší přístup k digitálnímu hospodářství; v této souvislosti se domnívá, že v doporučeních pro jednotlivé země musí být kladen větší důraz na úlohu podniků sociální ekonomiky při podpoře sociální a hospodářské soudržnosti v Evropě v souladu se strategií Evropa 2020;
27. domnívá se, že ačkoli Komise uznala „nárůst chudoby a marginalizace“², kdy jeden ze čtyř lidí nyní zažívá chudobu, je politováníhodné, že doporučení pro jednotlivé země nezmiňují cíl strategie Evropa 2020 v oblasti chudoby; vyzývá k přijetí komplexní strategie boje proti chudobě založené na dostupnosti důstojných pracovních míst, jež povede ke kvalitní zaměstnanosti, službám a zavedení minimálního příjmu a sociální ochrany, v souladu se zásadou subsidiarity; zdůrazňuje, že jedním z nejlepších nástrojů v boji proti chudobě je vzdělávání, tedy nabývání kvalifikací pro zaměstnání; zdůrazňuje, že je třeba považovat růst osobního zadlužení za situaci, která zvyšuje osobní a všeobecnou ekonomickou zranitelnost;
28. zdůrazňuje, že nejlepším způsobem boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení je zaměstnanost a že by se členské státy měly zaměřit na usnadnění přístupu na trh práce, zejména pro mladé lidi a dlouhodobě nezaměstnané;
29. se znepokojením bere na vědomí rychlý nárůst extrémních forem chudoby jako bezdomovectví v mnohých členských státech; vyzývá k tomu, aby všem členským státům byla adresována doporučení pro jednotlivé země týkající se strategií sociálního začleňování včetně boje proti extrémním formám chudoby, jako je bezdomovectví;

¹ Usnesení ze dne 11. března 2015 (přijaté texty, P8_TA(2015)0068).

² COM(2015)0250 final.

souhlasí s Komisí v tom, že členské státy musí řešit bezdomovectví a riziko bezdomovectví prostřednictvím komplexních strategií založených na prevenci, přístupech zaměřených na získání bydlení, přezkumu norem a postupů týkajících se soudních vystěhování a dostupnosti skutečně cenově přijatelného ubytování poskytujícího stabilitu i ukončení kriminalizace bezdomovců; vyzývá ke zlepšení mezinárodní výměny osvědčených postupů a vzájemného učení a uznává v této souvislosti úlohu programu EU pro zaměstnanost a sociální inovace;

30. požaduje, aby byly provedeny důchodové reformy s přihlédnutím k opakovaným doporučením Parlamentu¹, aby byla zajištěna udržitelnost, bezpečnost a přiměřenost důchodů pro ženy i muže tím, že budou posíleny důchodové režimy s cílem dosáhnout důstojného důchodového příjmu alespoň nad úroveň chudoby; domnívá se, že propojení důchodového věku se střední délkou života není jediným způsobem, jak čelit výzvam, jež představuje stárnutí, a že reformy penzijního systému by měly mimo jiné odrážet tendence na trhu práce, porodnost, demografickou situaci, zdravotní stav obyvatelstva a prosperitu země, pracovní podmínky a poměr ekonomické závislosti; připomíná, že nejlepší cestou, jak řešit problém stárnutí, je navýšit celkovou míru zaměstnanosti a stavět přitom mj. na sociálních investicích do aktivního stárnutí;
31. je znepokojen tím, že při přípravě vnitrostátních programů reforem, konvergenčního programu, jakož i doporučení pro jednotlivé země hrají vnitrostátní parlamenty, sociální partneři a občanská společnost jen omezenou úlohu; bere však na vědomí změny průběhu evropského semestru v roce 2015, jež mají za cíl posílit vlastní odpovědnost na vnitrostátní úrovni, a zdůrazňuje, že reformy by měly být záležitostí zejména členských států; vyzývá Komisi, aby při zjednodušování stávajících mechanismů hospodářské správy upřednostnila reformu, která zaručí přiměřenou demokratickou legitimitu evropského semestru tím, že do procesu jeho přípravy a schvalování zapojí Evropský parlament i vnitrostátní parlamenty a zároveň bude konzultovat se sociálními partnery a občanskou společností;
32. kritizuje skutečnost, že ne všechny členské státy do přípravy svých národních programů reforem zapojily své vnitrostátní parlamenty, vnitrostátní sociální partnery a občanskou společnost; vyzývá členské státy, aby do svých národních programů reforem zahrnuly podrobný přehled uvádějící, kteří aktéři byli zapojeni a jakým způsobem; vyzývá Komisi, aby vypracovala přehled způsobů uplatňování různých vnitrostátních parlamentních postupů a zapojování zúčastněných stran do evropského semestru s cílem zlepšit celkovou účast;
33. bere na vědomí doporučení Komise reformovat systémy zdravotní péče tak, aby splňovaly svůj účel, kterým je poskytovat univerzální přístup k vysoce kvalitní zdravotní péči, což se týká i přístupu k cenově dostupným léčivům, zejména k léčivům nutným pro záchranu života, a tak, aby bylo zajištěno dodržování práv zdravotnického personálu; konstatuje, že v důsledku krize nedokázaly některé členské státy zajistit v plné míře péči o zdraví svého obyvatelstva;
34. vyjadřuje politování nad tím, že Komise do doporučení pro jednotlivé země nezahrnula význam a potenciál, který má ekologické hospodářství pro tvorbu pracovních míst a díky

¹ Usnesení ze dne 11. března 2015 (přijaté texty, P8_TA(2015)0068); Usnesení ze dne 22. října 2014 (přijaté texty, P8_TA(2014)0038); Usnesení ze dne 25. února 2014 (přijaté texty, P7_TA(2014)0129); Usnesení ze dne 8. července 2015, P8_TA-PROV(2015)0261.

kterému by podle odhadů Komise mohlo být, budou-li uplatňovány ambiciózní politiky v oblasti energetiky a klimatu, jen v odvětvích energetické účinnosti a obnovitelných zdrojů energie vytvořeno do roku 2020 až pět milionů pracovních míst.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	23.9.2015
Výsledek konečného hlasování	+: 36 -: 14 0: 1
Členové přítomní při konečném hlasování	Laura Agea, Tiziana Beghin, Brando Benifei, Mara Bizzotto, Vilija Blinkevičiūtė, Enrique Calvet Chambon, David Casa, Ole Christensen, Jane Collins, Martina Dlabajová, Elena Gentile, Arne Gericke, Marian Harkin, Danuta Jazłowiecka, Agnes Jongerius, Jan Keller, Ádám Kósa, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Zdzisław Krasnodębski, Jérôme Lavrilleux, Jeroen Lenaers, Javi López, Thomas Mann, Dominique Martin, Anthea McIntyre, Joëlle Mélin, Elisabeth Morin-Chartier, Georgi Pirinski, Sofia Ribeiro, Claude Rolin, Anne Sander, Sven Schulze, Siôn Simon, Jutta Steinruck, Yana Toom, Ulla Tørnæs, Marita Ulvskog, Renate Weber, Tatjana Ždanoka, Jana Žitňanská, Inês Cristina Zuber
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Maria Arena, Georges Bach, Amjad Bashir, Tania González Peñas, Sergio Gutiérrez Prieto, Paloma López Bermejo, Edouard Martin, Michaela Šojdřová, Neoklis Sylikiotis
Náhradníci (čl. 200 odst. 2) přítomní při konečném hlasování	Rosa Estaràs Ferragut